२ वन्नरकालवक्त्रान् गोत्रुंदधड्डयजटाग्निं हरं सुवासो वन्दे १३ स्वध्यायि
नोनिजपदागमनेनुकूलं मनस्यं सुमंगलतरं सकलेष्टदोहं आनंदमूर्ति
ममलं चपटं दधानं वन्दे १४ गोपालनेनचलतः पुरुषमस्खलनं तनुं न्त्य
न जौवत्सलतानिमं नु संसारसिंधुमितिगोष्पदमादधानं वन्दे [illegible] मग्नोन
खांचलकचाविधुरर्द्धमस्थमानीषणं निजजीवनुतिनिःसृतं सत् एकं दधानमप
रं शरणागतंत्वां वन्दे १६ सर्वविरुद्धविषयं पुरुषः स्मरेन्मां यस्तेन दुर्जयन
रोपिजितोभवाब्धि रत्यंजनाय जयदं जरजं दधानं वन्दे १७ रामेतिवाच
द ममलां सकृत्पकस्मात्त्राणांन्ययेपिवदतां निकमागतां स्नान् हंतुं यमस्य वश
गान्धनुरादधानं वन्दे १२ चिन्नं निजे किल विदुंजनतरावपुंसः स्पाद्यो
गसिद्धिरितियोगजनैकभाव्यं विभ्रत्समस्तपुरुषार्थवरं सुविंदुं वन्दे २

१९ २० इति श्रीरामचंद्रचरणारविंदे संपूर्णं
श्रीरामार्पणमस्तु तोत्रं

1

गोस्त्ववलम्बितेन मत्वा दधानममुमाननमुन्नदानं ॥ वन्दे ६ यो मां स्तु
दाभजन्ति मंस्त्वतिदोषदृष्टिरेक एव भुवनः परमोऽस्ति धन्यः सर्वो
परिस्फुरणगणानेद्धदूरेरतं वन्दे ७ ध्यातुं चमत्कृतमतेर्विषयो ग्रस
पदं ह्येडि यस्य मनुजस्य चिकित्सनाय यं त्रिविषापहरणं दधदब्जको
णं वन्दे ८ मां लक्ष्यमुग्रमकृतः पुरुषस्य शम्भुस्त्वस्त्यत्विति प्रचुर
मंगलमङ्गलम्भनं श्रीस्वस्तिकं दधदनंतगुणालयं यः वन्दे ९ स्तोतुं
मतिं कृतवतः पुरुषस्य नन्ना पाडुमेदनकृते कुलिशं दधानं यो गेहवं
दहदयास्मयकोमलाङ्घ्रि वन्दे १० मत्त्वा स्तुवस्य सकृदुन्नमभाग्ययो
गान्नानयत्रयात्त्वितिमनोऽखिलमोहयं तं सौभाग्यसारभरतां विदधत्रि
कोणं वन्दे ११ नावयाजनितगिरषु ज्ञिरतः कदाचिन्मत्योंऽपि धायवल